

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af bygge lov.
(Lovforslag nr. L 9. Fremsat 7/10 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Da socialdemokratiets ordfører ikke kan være til stede i salen nu, skal jeg kort fortælle om socialdemokratiets stilling til dette lovforslag.

Forslaget formindsker kommunernes risiko, når kommunerne går ind og laver vedligeholdelsesarbejder på bygninger. Hidtil har pantesikkerheden i nogle tilfælde ikke været tilstrækkelig. Dette forslag afhjælper dette problem, og vi kan fra socialdemokratiets side tilslutte os det.

Fogh Rasmussen (V):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Henrik Toft, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at dette forslag indeholder en række konsekvenser, som vi mener meget grundigt må gennemanalyseres i boligudvalget.

Det er klart, at den adgang, der her bliver til, at kommunalbestyrelserne kan afhjælpe væsentlige eller faretruende mangler ved en ejendom for ejerens regning, uden at kommunen derved løber en større økonomisk risiko, derved at de udlagte beløb får en meget gunstig prioriteringsstilling, kan indebære, at de efterstående panthaveres sikkerhed bliver grundigt forringet. Det må naturligvis give anledning til en vis betænkelighed.

På den anden side – og det er derfor, der er grund til at analysere konsekvenserne nøje – må man gøre sig klart, at sigtet med de tvangsforanstaltninger, der her er tale om, netop er at øge, at forbedre ejendommens værdi, hvilket jo taler i den anden retning, nemlig til gunst for panthaveres sikkerhed.

Der er altså mange og delvis uoverskuelige konsekvenser af dette lovforslag, så vi mener, at det med fordel kan underkastes en meget grundigt udvalgsbehandling.

Agnete Laustsen (KF):

Ved behandlingen af et af de foregående lovforslag gav jeg på den konservative gruppes vegne udtryk for, at det egentlig var beklageligt, at vi måtte gennemføre en lovgivning, der i udstrakt grad gav det offentlige mulighed for at gribe ind over for husejere, der forsømte deres vedligeholdelses- eller opvarmningsforpligtelser. Jeg gav også udtryk for, at det var trist, at så mange ejendomme i dag var i en så elendig stand, at det offentlige måtte sikres en fortrinsret i ejendommen for overhovedet at få sikkerhed for sine udlån.

Vi må vel derfor acceptere, at det, som nu foreslået af boligministeren, gøres muligt for en kommunalbestyrelse at få fortrinsret for udlæg til påkrævede udgifter i forbindelse med afhjælpning af væsentlige eller faretruende mangler ved en ejendom, som ejeren ikke har afhjulpet. Men som også hr. Fogh Rasmussen gjorde opmærksom på, er der mange konsekvenser forbundet hermed, som vi også gerne ser yderligere belyst.

På denne baggrund kan jeg anbefale lovforslaget til yderligere behandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Som et tidligere behandlet forslag har også dette lovforslag i sig et element, som hr. Fogh Rasmussen belyste, nemlig at man forringer de efterstående panthaveres stilling, og det er i sig selv betænkeligt. På den anden side er det også sådan, at man må se på forslaget i sammenhæng med andre forslag. Jeg må bare sige som hr. Fogh Rasmussen, at når udvalgsarbejdet er tilendebragt og vi har set, hvad det endelige resultat bliver, om det ene vejer det andet op, så skal vi tage endelig stilling.

Jeg er nødt til at stille et spørgsmål til ministeren: Når man nu laver dette forslag, som det er lavet, så er det altså en ret, som kommunalbestyrelserne får til at få sikkerhed for deres penge. Hvad nu, hvis det drejer sig om kommunernes egne ejendomme? Hvordan skal vi handskes med det? Jeg går ud fra, at når ministeren, har givet tilsagn om, at tvangsadministrationsloven også gælder for kommunale ejendomme – eller i hvert fald skal bringes til at gælde for dem – så må det også være sådan, at vi må skaffe dem pengene på en eller anden måde. Her kan det altså ikke nytte noget, at vi går til den kommunal-